

Afscheidsbericht Emma na haar periode als ASF'er bij Stem in de Stad

Mijn tijd bij Stem in de Stad is bijna afgelopen. Nu, een week voordat ik afscheid moet nemen, kijk ik terug op een jaar dat me veel heeft gevormd & waarin ik veel heb geleerd.

Iets minder dan een jaar geleden, begin september 2024, stond ik met mijn collega-vrijwilligers en een volle koffer op de rails van het Central Station van Berlijn. We reisden naar Amsterdam, een stad die ik tot dan toe alleen in de media had gezien. Er spookten veel vragen door mijn hoofd: "Hoe zal het zijn om zo lang in een vreemd land te wonen?" "Zal ik het goed doen op het werk?" "Zal ik nieuwe vrienden maken?",...

Maar gelukkig ontmoette ik hier zo veel lieve mensen die nieuwsgierig en ruimdenkend waren en me steunden. Ik werd goed ingewerkt en geïntegreerd in het team. Ook waardeerde ik het echt dat ze rekening hebben gehouden met wat ik wil doen en waar ik me het prettigst bij voel.

Ik begon vooral met Anita te werken voor de taalschool, het Nieuwe Wereldhuis. Terwijl ik in de eerste weken natuurlijk bezig was met Nederlands leren, kreeg ik elke week meer taken en meer verantwoordelijkheid. Ik organiseerde de randvoorwaarden zodat de cursussen konden plaatsvinden en communiceerde met docenten en studenten, schreef nieuwe cursisten in en hield in de gaten wie er langere tijd niet bij ons was of hulp nodig had buiten de taallesen om. Daarmee heb ik mensen van over de hele wereld leren kennen met de meest verschillende levensverhalen. Ik realiseerde dat ik het voorrecht heb om in een welvarend land in veilige omstandigheden te leven met een ondersteunende familie, toegang tot onderwijs en de vrijheid om als vrouw mijn eigen beslissingen te nemen.

Ook mocht ik deel uitmaken van de teams bij het Aanloopcentrum en de Eetvoorziening. Hier heb ik geleerd mensen opener en onbevangener tegemoet te treden en niet zo bang voor contact met mensen, die ik nog niet ken, te zijn. Maar ik heb ook getraind om mijn grenzen te herkennen, "ne" te zeggen en om me terug te trekken uit situaties waarin ik me ongemakkelijk voel. Hoewel veel mensen met verschillende achtergronden en wereldbeelden samenkomen bij het Aanloop, blijft het bijna altijd gezellig en vredig. Ik vind het echt bijzonder dat Stem in de Stad een ruimte creëert waar zoveel mensen zich welkom en gezien voelen! Opvallend vind ik ook het grote aantal vrijwilligers dat week na week de tijd neemt om te helpen in de Aanloop en zo actief een gemeenschap vormt.

Ik wil alle medewerkers, vrijwilligers en gasten van Stem in de Stad bedanken - Voor het feit dat ik hier zo hartelijk en vriendelijk ben ontvangen en kennis heb gemaakt met de Nederlandse cultuur. Voor het feit dat mijn welzijn altijd voorrang kreeg op het werk. Voor het feit dat mensen die mij nog niet zo goed kenden, zoveel van hun levensrealiteit met mij hebben gedeeld. Ik heb me hier erg op mijn gemak gevoeld en heb zo aan mezelf kunnen werken.

Vanaf oktober ben ik in Leipzig te vinden, waar ik architectuur ga studeren. Voor mij begint zo weer een nieuwe levensfase, maar ik zal mijn tijd in Nederland goed in mijn hoofd bewaren. Ik ben ook van plan om in Duitsland als vrijwilliger te blijven werken. Ook omdat ik heb gezien dat vrijwilligerswerk erg belangrijk is voor een gemeenschap en een land daar enorm door wordt gesteund.

Over een paar dagen ga ik voor de laatste keer naar het centraal station om terug te reizen naar Duitsland, met een volle koffer en veel herinneringen. Ik zal de tijd bij Stem in de Stad erg missen, maar ik kijk vooruit: het leven ligt voor me!

Van harte bedankt voor alles en tot dan - Emma